

[Niels Helveg Petersen]

ter principper, som er dybt betænkelige. Vi får regionalprogramudvalg, der består af 11 medlemmer, 2 udpeget af ministeren, 6 af amtsrådene og 3 af medarbejderne. Et par spørgsmål i denne forbindelse melder sig umiddelbart: hvorfor skal ministeren udpege 2, og hvorfor skal medarbejderne i det store radoråd kun have 2 medlemmer, når de i de mindre radoråd, regionalradorådene, skal have 3 ud af 11? Men lad det ligge. Det afgørende er, at folkevalgte herved får et flertal i regionalprogramudvalgene. De får også et klart programansvar, og jeg tror, man kan gå ud fra som en helt given sag, at giver man dem et programansvar, hvilket gør det til meget indflydelsesrige og vigtige poster, så vil man også dermed have skabt sikkerhed for, at det bliver aktive amtsrådspolitikere, der kommer til at sidde der. Dette er principielt betænkeligt, og det er i øvrigt også politisk betænkeligt.

Vi mener ikke, at folkevalgte bør have programansvar. Vi forstår i øvrigt godt medarbejdernes betænkelighed ved dette. Der ligger i dette en fare for en lammelse af talentfuld radiovirksomhed, som er dybt betænkelig. Der er her et meget vigtigt princip på spil. Det drejer sig ikke om mistillid til folkevalgte, når vi fra vor side hævder, at folkevalgte ikke direkte bør sidde med kulturformidling. Det er ikke mistillid til de folkevalgte, men det er udtryk for respekt for et bærende princip i hele vores kulturpolitik. Folkevalgte bør ikke have administrativ kompetence, slet ikke i kulturformidlingen. Det er jo et princip, vi har knæsat, når det drejer sig f. eks. om kunstfondsmidler, når det drejer sig om filmfondsmidler. Administrationen er netop med vilje lagt bort fra folkevalgte elementer, endog fra ministrene. Det er netop, fordi det i kulturpolitikken er så vigtigt, at lovgivningen skaber rammer og ikke udfylder dem.

Dette er ikke mindst vigtigt, når det drejer sig om massemedier. Der eksisterer en naturlig og nødvendig indbygget interessekonflikt imellem massemedier og folkevalgte. Det er en interessekonflikt, vi må acceptere, og som netop accepteres i det åbne og liberale demokrati. Det er netop styrken og særkendet ved det åbne demokrati, at man tør give denne frihed, ikke kræver den underlagt politisk myndighed.

253 Ft

Det radikale venstre vil bekæmpe den grundlæggende tankegang, som her sniger sig ind i radioforvaltningen, når det drejer sig om regionalradioen.

Jeg kan heller ikke undlade at sige noget om den partipolitiske side af sagen. De seks amtsrådsvalgte vælges jo efter forholdstal, og to udvælges af ministeren. Ganske uanset udfaldet af amtsrådsvalget her om kort tid vil socialdemokratiet være sikret en meget stærk stilling i samtlige regionalradoråd, og det gælder, hvad enten der er tale om, at regionen dækker over ét amt eller over to amter eller, som der er tale om i hovedstadsområdet, over fem separate enheder. Det er måske ikke noget, socialdemokratiet føler som nogen svaghed ved ordningen, men jeg vil dog gerne, som også andre har gjort det, spørge: holder ordningen for lakmusprøven, vil den også kunne holde, hvis der kom flertal af en anden observans? Det gør den efter vor opfattelse ikke, og vi synes, at socialdemokratiet har en pligt til at tænke dette princip igennem.

Vi mener, det er ganske afgørende, at vi indretter vor lovgivning vedrørende radio og tv på en sådan måde, at ikke enkelte – især større – partier får en helt dominerende indflydelse, for det åbner for magtmisbrug. Vi håber, at eftertanken på dette punkt vil vise sig.

Jeg vil føje til, at vi har den opfattelse, som der er givet udtryk for af mange andre: denne lovgivning kan ikke gennemføres til den 1. april.

Og så mener vi i øvrigt, at det haster med at få gennemført et fællesnordisk satellitprogram.

Honoré (KrF):

Spørgsmålet om magt og magtmisbrug er centralt, når vi behandler radio- og tv-virksomhed. Mulighederne for magtmisbrug øges, i det øjeblik der foreligger et monopol, som der gør i Danmark. Derfor ønsker vi i kristeligt folkeparti principielt, at Danmarks radios monopol på radio- og tv-spredning bliver brudt. Konkurrence imellem flere radio- og tv-selskaber vil medføre større alsidighed, give ytringsfriheden bedre vilkår, forhindre de muligheder for magtmisbrug, der ligger i den nuværende ordning.